

Podziękowania

Pragnę wyrazić wdzięczność wszystkim osobom, dzięki którym ta praca mogła się ukazać w obecnym kształcie. Szczególne podziękowania kieruję do Pani Profesor Małgorzaty Kościelskiej, Pani Profesor Mariny Zalewskiej, Pani Profesor Grace Wales Shugar, oraz Pani Profesor Barbary Bokus, których ogromna wiedza, inspirowane uwagi i życzliwe wsparcie towarzyszyły mi przez lata, kształtując mnie jako psychologa i badacza. Jestem ogromnie wdzięczna Pani Profesor Ewie Helwich oraz Pani Profesor Barbarze Kowalewskiej-Kanteckiej, dzięki którym zajęłam się problematyką wczesniactwa. Serdecznie dziękuję Panu Profesorowi Colwynowi Trevarthenowi za inspirujące dyskusje, które ukształtowały moje poglądy na temat wczesnego rozwoju.

Bardzo dziękuję wszystkim osobom zaangażowanym w realizację projektu badawczego, którego wyniki przedstawiam w tej pracy: moim koleżankom i kolegom z Wydziału Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego oraz z Instytutu Matki i Dziecka w Warszawie, jak również moim studentom i magistrantom. Szczególne podziękowania kieruję do Pani mgr Elizy Kiepury za ogromne wsparcie oraz wkład w koordynowanie i prowadzenie badań. Jestem niezwykle wdzięczna Paniom: mgr Bożenie Cieślak-Osik, mgr Wandzie Urmańskiej, Dorocie Lewandowskiej, dr Krystynie Polak, mgr Alicji Niedźwieckiej, mgr Marcie Barańskiej, mgr Magdzie Smoczyńskiej, mgr Justynie Ołdak, mgr Annie Majos, mgr Karolinie Marczuk, Aleksandrze Jeżewskiej, mgr Agnieszce Kunkiewicz, mgr Iwonie Lisewskiej oraz Panom dr Wojciechowi Ł. Draganowi i dr Mariuszowi Ołtarzewskiemu bez których entuzjazmu i zaangażowania przeprowadzenie badań nie byłoby możliwe. Szczególne podziękowania należą się wszystkim Dzieciom i Rodzicom, którzy wzięli udział w projekcie.

Jestem wdzięczna Pani Profesor Ewie Helwich z Kliniki Neonatologii i Intensywnej Terapii Noworodka Instytutu Matki i Dziecka, Pani Profesor Marii Katarzynie Borszewskiej-Kornackiej z Kliniki Neonatologii Szpitala Klinicznego im. Ks. Anny Mazowieckiej, Panu Profesorowi Bogdanowi Chazanowi ze Szpitala Specjalistycznego im. Świętej Rodziny, Pani Dr Magdalenie Sadeckiej-Makaruk z Fundacji Wcześniak –

Rodzice Rodzicom oraz Pani mgr Agnieszce Machnio z firmy Johnson & Johnson za pomoc w organizacji badań.

Serdecznie dziękuję Panu Dr Przemysławowi Tomalskiemu za cenne uwagi do pierwszej wersji tekstu. Pani mgr Agnieszce Riahi dziękuję za pomoc w graficznym przedstawieniu opracowanego przeze mnie modelu regulowania się. Jestem wdzięczna Państwu Ewie i Marcinowi Mysiorskim – Rodzicom Zosi za udostępnienie zdjęcia na okładkę.

Moim Bliskim dziękuję za niezwykłą wyrozumiałość, cierpliwość i wsparcie – bez Was ta praca nie mogłaby powstać.